

РЕШЕНИЕ

№ 36

гр. Благоевград, 20.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на двадесети януари през две
хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петър Узунов

Членове: Вера Коева
Емилия Дончева

като разгледа докладваното от Петър Узунов Въззивно гражданско дело №
20221200500860 по описа за 2022 година

Производството е образувано по жалба на „****“, ЕИК ***, седалище и
адрес на управление: гр. София, бул. „***“, против разпореждане от
09.09.2022г. на ЧСИ В. Т по изп.д.№142/19г., с пр. осн. чл.435, ал.1, т.1,
предл.2 ГПК.

С атакувания акт съдебният изпълнител е отказал налагане на запор
върху трудовото възнаграждение, пенсията или другите вземания на
длъжника, както и върху авоарите по банковите му сметки.

Недоволен от така постановения акт е останал жалбоподателят, който го
намира за незаконосъобразен и настоява за неговата отмяна и разноските по
делото.

Длъжникът оспорва жалбата като неоснователна, по подробно
изложените съображения в тази насока.

В мотивите си ЧСИ оспорва жалбата като неоснователна и поддържа
законосъобразността на действията си, което подробно аргументира.

Съдът, след като прецени наведените от страните доводи, при
съобразяване на акта, чиято отмяна се иска, закона и всички останали
обстоятелства по делото, намира за установено от фактическа и правна страна

следното:

Жалбата е допустима, тъй като са налице всички предпоставки за това.

От материалите от изп.д.№142/19г. по описа на ЧСИ В.Т се установи, че е образувано по молба на „***“ * срещу К. К.ов С., за принудителното събиране на подробно описаните суми. Същото първоначално е било образувано пред ЧСИ Т. В., с район на действие СГС, но впоследствие въз основа на молба от 25.02.2019г. е било прехвърлено на ЧСИ В. Т.

С постановление от 04.11.2020г. на ЧСИ В. Т производството по делото е спряно на осн. чл.229, ал.1, т. 2 ГПК, поради настъпила на 12.08.2019г. смърт на длъжника К. С. (вж. и справка от НБДН на л.37).

С постановление от 12.02.2021 г. на ЧСИ В. Т производството по изпълнителното дело е възобновено, а с разпореждане от същата дата е конституиран К. С., като длъжник по изпълнителното дело, на мястото на починалия наследодател К. С. (вж. и у-ние за н-ци изх.№3866/01.12.2020г на Община Благоевград).

Със заявление от 25.02.2021г. К. С. е представител по изпълнителното дело Решение №11282/29.11.2019г. на РС-Благоевград по гр.д.№17/19г. по описа на с.с., от което се установява, че същият е приел по опис оставеното му от К. С. наследство, състоящо се от следните движими вещи: л.а. „Фолксваген поло“, рег.№ Е *** МС, идентификационен номер WVWZZZ1HZNW***, цвят светлосив металик и л.а.„Фолксваген Голф“, рег. № Е *** АТ, идентификационен номер WVWZZZ1HZNW***. Решението е вписано в особената книга при РС-Благоевград за приемания и откази от наследство под №84/2019г.

С разпореждане от 25.02.2021 г. съдебният изпълнител е конституиран К. С., като длъжник по изп.д., до размера на полученото от него наследство, описано подробно по-горе, като едновременно с това е вдигнал наложените по отношение на него запови върху трудово възнаграждение и банкови сметки.

С молба от 05.05.2022 г. вискателят е поискал от съдебния изпълнител налагане на запов върху трудовото възнаграждение, пенсия или други вземания на К. С., в т.ч. и върху авоарите по установените банкови сметки на наследника, което искане е оставено без уважение с атакуваното

разпореждане от 09.09.2022г.

При тези данни настоящият състав намира жалбата за основателна.

Съдът не споделя становището на съдебния изпълнител, според което при приемане на наследството по опис не настъпва сливане на наследството и на личното имущество на приелия наследството наследник, поради което наследникът следвало да отговаря за наследствените задължения само с наследствената маса, като съдебният изпълнител можел да насочва изпълнение само върху обекти в тази маса. Настоящия състав счита, че отговорността на наследника е до размера (стойността) на имуществото, а не единствено с него. Съгласно чл. 60, ал. 2 от ЗН, наследникът, който е приел наследството по опис, отговаря само до размера на полученото наследство. Съгласно чл. 222 от отменения ЗН (утвърден с Указ от 17.12.1889 г., под № 484, обн., ДВ, бр. 20 от 25.01.1890 г., доп., бр. 29 от 7.02.1896 г.): законните изгоди от приемане наследството по опис са следующите: 1) наследникът не е длъжен да плаща дълговете и заветите на наследството, освен до размер на стойността на имотите, които е получил; даже може да снесе от себе си тежестта за плащането на дълговете, като изостави имотите на наследството върху заимодавците и върху заветниците; 2) наследникът не е длъжен да смесва своите лични имоти с имотите на наследството и си спазва против последното правото да иска плащането на своите вземания. Съпоставката на двата законови текста сочи, че в настоящия ЗН е изоставен принципът, че наследникът по опис отговаря за наследствения дълг само с описаното имущество. Това е така, защото действащият закон не предвижда хипотези подобни на тези, съдържащи се в чл. 222, т. 1, изр. 2 и т. 2 ЗН(отм.), даващи право на наследника да не смесва наследственото имущество със собственото си и да се освободи от дълга като изостави наследственото имущество. Напротив, смесването на имуществените съвкупности е принципът при действащия закон, докато отделянето им е изключение от този принцип, което се реализира по искане на кредиторите на наследството по реда на чл.67 ЗН. Наред с това, действащият ГПК не съдържа разпоредби, подобни на тези на чл.1174 - чл.1183 от Закона за гражданското съдопроизводство (отм.) уреждащи реда за разпореждането с активи от наследственото имущество, без да се достигне до смесване на имуществото или загуба на предимството на опис. В този смисъл е и съдебната практика на Върховния съд по

приложението на действащия Закон за наследството, съгласно която приемането на наследството по опис по силата на чл. 60, ал. 2 ЗН има като последица ограничаване отговорността на наследника до размера на полученото наследство. Ето защо наследникът отговоря пред кредитора на наследодателя до размера на стойността на полученото наследство. Кредиторът може в такъв случай да насочи изпълнението към описаното имущество, останало от наследодателя, но няма пречка той да се удовлетвори и от лично имущество на наследника, а също така и от всякакви негови вземания (така Р № 1511 от 1.VII.1975 г. по гр. д. № 1056/75 г., I г. о. и Р № 3464 от 16.I.1979 г. по гр. д. № 2160/78 г., I г. о.). Това разрешение не е изоставено и в актуалната практика на ВКС - съгласно мотивите към т.4 и т.5 от ТР№ 3/2013 г. на ОСГК на ВКС, съставянето на опис на наследственото имущество и приемането на наследството по опис засягат правната сфера на кредиторите на наследството, както и на лицата, в чиято полза наследодателят се е разпоредил с имуществото си чрез завет или дарение, тъй като има за последица ограничаване отговорността на наследника по закон само до стойността на включеното в описа имущество. Следователно, приемането на наследството по опис не съставлява правопогасяващ факт, а само препятства възможността кредиторите да се удовлетворят от имуществото на наследника, надвишаващо стойността на приетото по опис имущество (така и Опр.№449/06.02.2018г. по в.гр.д.№159/2018 г. на САС). С оглед изложеното, разпоредбата на чл.429, ал. 2 ГПК следва да се тълкува във връзка с чл.60, ал.2 ЗН и в казус като настоящия (при приемане на наследството по опис), в смисъл че изпълнението не може да се насочи по отношение имуществото на наследника, надвишаващо размера (стойността) на приетото по опис наследство. Ето защо, липсва правна пречка вискателят да поиска от съдебния изпълнител, след като бъде извършена оценка на приетото по опис наследство, изпълнението да бъде насочено и по отношение на личното имущество на длъжника, чрез налагане на поискания от вискателя заповед върху трудово възнаграждение, респ. пенсия или други вземания на длъжника към трети лица, в това число върху авоарите по евентуално установените банкови сметки, до размера на приетото по опис наследство.

За пълнота на изложеното, макар и да е ирелевантно за изхода на делото, съдът намира за необходимо да посочи, че в случая не е налице основание за прилагане на разпоредбата на чл. 65, ал.1 ЗН, тъй като не се установи

наследникът К. С. да се е разпоредил с някоя от движимите вещи, влизащи в описаната наследствена маса, след датата на приемане на наследството (29.11.2019г.), поради което доводите за приложение на цитираната разпоредба са несъстоятелни.

Обстоятелството, че длъжникът е предявил иск относно недължимостта на вземанията, предмет на изпълнителното дело, не е основание нито за прекратяване съгл.чл.126, ал.1 ГПК, нито за спиране на настоящото дело по реда на чл.229, ал.1, т.4 ГПК, поради което изтъкнатите от длъжника в отговора доводи в тази насока са неоснователни.

Не могат да бъдат разгледани в рамките на настоящото производство и доводите на длъжника за погасяване на вземанията по давност, още повече, че същите са направени в отговора на частната жалба.

В контекста на изложеното атакуваният акт се явява незаконосъобразен, което налага цялостната му отмяна и връщане делото на ЧСИ В.Т за продължаване на следващите се изпълнителни действия.

На осн.чл.78, ал.1 ГПК длъжникът дължи на жалбоподателя направените по делото разноси пред настоящата инстанция, възлизащи в размер на 25 лв, платени за държавна такса.

Водим от горното Благоевградският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗЕНО** разпореждане от 09.09.2022г. на ЧСИ В. Т по изп.д.№142/19г. и **ВРЪЩА** делото на съдебния изпълнител за продължаване на следващите се изпълнителни действия.

ОСЪЖДА К. К. С., гр.Благоевград, ж.к.“****“ №23, вх.Б, ет.5, ап.13, да заплати ****“, ЕИК ***, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „***“, сумата от 25лв, представляваща направени по делото разноси пред настоящата инстанция.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____